

Foia acést'a ese totu a opt'a di -- dar
prenumeratiunile se primescu in tóte dílele.

Pretiuu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte țieri: pe anu
7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tóte siodiunile si banii de prenumeratiune
sunt de a tranzi'te la Redactiune:
Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Crédia acela, care póte!

Multe lucruri minunate,
Nici in visuri nevisate
Se intempla adi in lume,
Candu le audi, ti-paru cá-su glume,
Si ti-paru, cá sunt povesci,
Cá sunt vórbe muieresci, —
Totusi lumea, ce nu vede,
Candu le-aude, le si crede,
Dar eu dícu l'acele tóte:
Crédia-le acelu ce póte!

Multi romani se adunara,
Ca sê renoiésca éra
Surenirea lui Buteanu,
Omoritu in modu tiranu,
Si la asta ocaseiune,
Unu diariu magiaru ni spune,
Unu parinte oratoru
A vorbitu atítiatoru.
Eu respundu l'aceste tóte:
Crédia acel'a, care póte.

Nu de multu ni-a spusu Albin'a,
Cumca chiar si 'n Bucovin'a
In dieta s'a indusu
Limb'a nóstra, — dar ni-a spusu,
Cá l'acést'a pertractare
Unu romanu cu nume mare
Vorbí contra singurelu — —
Apoi e romanu si elu?
Eu respundu l'aceste tóte:
Crédia-acel'a, care póte.

Éta ca din o poveste
Se latí ciudat'a veste,
Cá la Beciu acolo susu,
La culesu de cucuradiu,
S'a formatu o reuniune,
Si acést'a cum se spune,
Stá din ómeni liberali.
Beciu si ómeni liberali?
Eu respundu l'aceste tóte:
Crédia-acela, care póte!

In diet'a unguresca
Cu simtíre romanésca
Mi-se scóla-unu deputatu,
Care e romanu stimatu,
Si intréba de ministru
Ce-va lucru cam sinistru;
Ér ministrulu dá din spate,
Dice c'a facutu dreptate.
Eu respundu l'aceste tóte:
Crédia-acela, care póte.

Se latíse prin diuare
Noutatea fórté mare,
Cá Napoleonu in fine
Se simtiesce multu mai bine,
Cá de bóla a scapatu,
De curendu s'a carutiatu,
Si 'n Parisu s'a preamblatu,
Cá de totu s'a vindecatu.
Dar eu dícu l'aceste tóte:
Crédia-acela, care póte.

Deputatii adunara,
Ca sê reguleze éra
Caus'a de fruntaria
Intre noi si Romania;
Dar n'au ispravitu nimicu,
Si-astadi dualistii dícu,
Cá romanii sunt de vina.
Cá romanii sunt de vina?
Eu respundu l'aceste tóte:
Crédia-le acelu ce póte!

Despre balulu din Siomeut'a,
Unde s'a jocalu „batut'a“,
(Se 'ntielege, cá in visu)
Ungurii in foi au scrisu,
Cá publiculu adunatu
Nencetatu a conversatu
Numai numai romanescu
Si nimica unguresce.
Dar eu dícu l'aceste tóte:
Crédia-acel'a, care póte.

Carolu-voda, domnu alesu,
La 'mperati multi a purcesu;
Multe foi acuma dara
Ni vorbira si jorara,
Cá acea caletoria
E numai de curtenia,
Precum si-altii se mai ducu,
Num'asié de fiori de cucu.
Inse eu respundu la tóte:
Crédia-acela, care póte!

Gur'a Satului.

Scrisorile lui Pacala către Tandala.

Frate de cruce!

Seracu-su si misieli, ratacitu in strainetate, ca vai de mine. Sum singuru.

Ah! ce gróznicu e a fi singuru.

Decátu sê petreci singuru, mai bine cu altii multi la olalta; decâtu singuru in lume, fara nici unu prietinu, mai bine — unguru si inca odata, decâtu sê traiesci singuru, mai bine sê ai o dragutia, séu sê fii renegatu. Renegatulu, ce o droptu e obé'la si fratiloru sei si celor'a in a caroru castre i place sê linga blideli, — dar elu totusi e mai fericitu decâtu mine, cá-ci nu e singuru.

Dieu asié, frate Taudala, mi urescu dílele pe aice, cá-ci toti me parasira, (afara de creditor, cari me mai cercetéza câte odata,) ori unde m'asiu întórce nu aslu unu sufletu de romanu cu care sê-mi mai „mangaiu dílele“, nu sciu ce e caus'a, cá me uitara toti, cá dóra eu nu sum A. Muresianu, Barnutiú, Siulutiu, s. a. ca sê me uite romanimea asié iute?

In necasulu acesta alu meu la cine me voiú întórce, la cine me voiú adresá, de nu cátra tine, iubite prietene?! Da, sê-ti scriu dara tie una alt'a. Dar ce?

Sê-ti scriu noutáti de prin tíera si lume, cá Napoleonu e pe mórte, jidovii desperéza la bursa, sê-ti scriu cá pre tronulu Ispaniei vreu sê se urce vre-o cinci-dieci de insi, sê-ti scriu cá tóta Europ'a e in dubietate despre cele ce se voru intemplá mane, séu despre iubirea si finéti'a, cultur'a, si droptatea fratiloru magiari fatia cu noi?

Despre tóte aceste ast'a data nu-ti scriu, ci despre alte lucruri mai interesante, spre exemplu:

Despre teoreme geometrice!!! Equivalenti'a paralelipipedeloru!!!! Ce numimu diedru? Ce i tetraedru? . . . Planulu perpendicularu la estremitatea unei radie, este tangenta la sfera? — Séu déca nu-ti place: despre stele, cum fugu un'a dupa alta si nu se mai ajungu, séu despre lucruri si mai interesante: Cine a fostu Sophoclis, traiesce inca séu a moritu, unguru a fostu séu némtiu? séu sê-ti scriu daspre Antigone si despre versuri in limb'a greca comparate cu cele din limb'a lui Bendegutz. Pare cá vedu, cum faci din capu si-mi dai semnu a pricece, cá nu te pricepi la aste. Mi-pare reu, cá nu vrei sê me asculti, aste sunt fórte interesante.

Inse sciu eu ce-ti placu tie, da da sciu — povestile.

E bine, sê lasámu aceste, sê-ti spunu cum am patítu mai a de-una-di.

Esíndu de cu séra la preambulare me intelnescu cu fratele Tandala. Na taci, cá e bine, me gandeam, capatai unu ortacu.

Erá intr'o domineca dupa amediu. Ce sê fi facutu, am esítu si noi ca altii in padurice.

Eu nu sciu cum, cá in omnibus am ajunsu intre dóue domnisióre séu dómne, nu sciu ce au fostu, atát'a sciu, cá eram sê lesínu de putórea vream sê dícu de mirosulu parfumeloru, apoi blastematele me imbutusíra, incátu pe candu me cobóri eram batucitu ca merulu.

Indata ce am scapatu din carutia, de si sciu

proverbiulu cá: intre dóue nu te plóua, — totusi m'am joratu, cá mai bine ploiatu decâtu batucitu, va sê díca, nu mai siedu langa muieri. Facuramu o preambulare si ne miramu cum dulcea si sonor'a limba magiara, pe care unгурii aru vré sê-o introduca si in ceru, nu se audiá nici intr'o parte.

Dupa preambulare ne puseramu la o mésa si eu me folosí de o vorba ce am invetiatu de la unu romanu bravu alu nostru si strigai „svai albe bier.“ Dar fratele Tandala se necasi si strigá si mai tare „nies,nies, halb sum.“ Ai fi potutu merge in orasiu si indereptu pana ce capetaramu ceva de mancatu si beutu, apoi pana am platitu? s'a facutu séra.

Fratele Tand'a nu-mi dadú pace puna nu me convoi a merge cu elu sê ne dainámu pe gondole.

Ah! ce domnediescu e a se utitiá pe gondola. Eram schimbatu cu totulu, me simtiamu cá trebuie sê fia in mine unu mare tesauru, unu mare talentu de — poesia! Ah! Oh! frate, sér'a erá incantatória rapitória, farmacatória, lucitória; peste lacu se reversá o lumina plina-lina si senina, — peste déluri dulci luciri, a lapetiloru lovri facea brazde de lumina! — Ah! ce fericie eram — nu asiú fi schimbatu cu unu canonicu, care si-anumera galbenii si compune testamentu — nepóteloru sale.

Da, eram fericitu ca tíganulu in raiu. Ortaculu meu incepú sê cante, inse

Elu cantarea nu sfarsíse,

Candu gondol'a-mi siováil,

„Ce faci frate?“ amicu-mi díse

Si ca sér'a 'ngalbeni.

Elu inchise ochii si continuá:

Ah! voiescu ca fericirea sê-mi aline alu meu doru, Voiú sê cautu eu nemurirea, in astu lacu dorescu sê moru!

Eu asemene mominte, nu o sê mai intelnescu

Vreu sê dícu vietiei: Dute! — — —

In momentulu urmatoriu fu in apa.

Asié! vorba sê fia! Elu sermanulu vediendu, cá a pierdutu balans'a, a cugetatu ca sê móra cu gloria deplina, a saratu in valuri. Eu incepu a ride cum se necasiá elu, — dar nici risiculu meu nu tiendú multu, cá si eu perdui balans'a si lu-urmai. Seraculu de mine, eu am cadiutu victima risului.

Dar ce? in locu sê me cufundu nu me poteam miscá, eram in imala pana in genunchi si in apa pana in grumadi.

Ah! ce positiune poetica!!!

Spre nenorocirea nóstra unu blastematu ne rapi de ast'a fericire, cá prindiendu-ne de peru, ne scóse la lumea asta insietória. — Acuma totu atát'a, i-am multiumitu si de aceea.

Dóue óre dupa mediulu noptii pe josu, flamandi si cam umedi ajunseramu a casa, ne culcaramu si dormiramu — ca scaldati!!

Asié amu patít'o noi, totu unu dracu, cá-ci am fostu si fericiti.

Pana la revodere.

remanu alu teu

frate de cruce
Pacala.

**Triluniulu jul.—sept. va es-
pirá acusi, — deci . . . etc. etc. etc.**

Doi democrati.

Carolu-voda, Domnu stimatu,
Incognito a plecatu,
Dar pe drumu lu-insocira,
Cu 'nnaltîmea sa venira
Inca si alti doi barbati,
Doi ministrii concediati,
Frundia verde 'n tulipanu:
Boerescu si G. Manu.

La Vien'a cum sosira,
Cesti ministrii ispitira,
Cu ce modru si potintia
S'aiba si ei audintia,
Ca doi ómeni democrati
La unulu din imperati;
Dar cerura tóte 'n vanu:
Boerescu si G. Manu.

Câ-ci la curte li se dîse:
„Nóne scirea ni venise,
Câ sunteti concediati,
Nu poteti dar sê intrati
Ca persóne oficiale!“
De nou pusu-au tóte 'ncale,
Sê nu umble 'n Beciu in vanu,
Boerescu si G. Manu!

Câ-ci ministrulu presiedinte
De la Tiarulu esclinte
In Livadia-a primitu
Unu ordu mandru, stralucitu;
Deci acum e ocaziune,
Cumca o decoratiune
Si ei sê primésca 'n vanu:
Boerescu si G. Manu.

Dar in fine dupa multe
Cereri si rogâri oculte,
Marii nostri democrati
Au fostu si ei acceptati;
Dar vai, ce au ascepatu, —
Unu ordu, ei n'au capetatu,
Deci umblara 'n Beciu in vanu:
Boerescu si G. Manu.

Gur'a Satului.

Calindariulu „Gurei Satului“

pe anulu 1870,

s'a pusu sub tipariu!

Pretiuulu 40 cr.

Nu se dau mai pucine decâtu 5 esemplarie.

TANDA si MANDA.

T. Auleo, frate Mando, câ reu o mai patîramu!
Nu sciu ce o sê fla cu noi?

M. Cum asié?

T. D'apoi vladic'a din Oradea-mare ne-a afuri-
situ si pe noi si pe jupanés'a Federatiune.

M. Dieu, frate, nu e gluma, inse vomu cautá
ce-va modru sê imblandîmu pe Sfintí'a Sa.

T. Ce modru?

M. Vomu castigá atare nasturelu (bumbu) ne-
trebnicu, cadiutu din reverend'a papei, si-apoi l'omu
daruí Sfintíei sale, — si-apoi in bucurí'a sa o sê uite
tóte.

Curiosu!

— Cupletu in prósa. —

Déca vediu, câ foile din Romani'a, cari despre
Societatea academica romana n'au scrisu nimica, pu-
blica corespundintie originale de la adunarea archeo-
logica din Copenhaga, cine n'ar esclamá cu mine:
Curiosu!

Déca vediu, câ „Gazet'a Transilvaniei“ de unu
timpu incóce nu mai are curagiulu a fi echoulu sim-
tiemintelorú nóstre natiunale, sum silitu sê me miru
si sê dîcu: Curiosu!

Déca vediu, câ parintele Moislú nici dupa atáto
provocâri nu mai vré sê faca socotéla despre banii
adunati pentru monumentulu lui Marianu, esclamu:
Curiosu!

Déca vediu, câ „Trompet'a Carpatiloru“ ga-
sesce ce-va nou si in „Concordi'a“, nu me potu re-
tíenê sê nu dîcu: Curiosu!

Déca vediu, câ foile romanesci nu capetara
inca nici unu reportu despre ridicarea monumentu-
lui in onórea lui Ionu Buteanu, ci fura silite a scóte
impartesírile loru din foile unguresci, érasí dîcu:
Curiosu!

Déca vediu, câ liberalulu guvernú ungurescu
nu vré sê intarésca statutele societátii Petru Maioru,
cu mirare dîcu: Curiosu!

Déca vediu, câ la tóte optu ministeriile n'avemu
optu diregatori romani, asisdere dîcu érasí: Cu-
riosu!

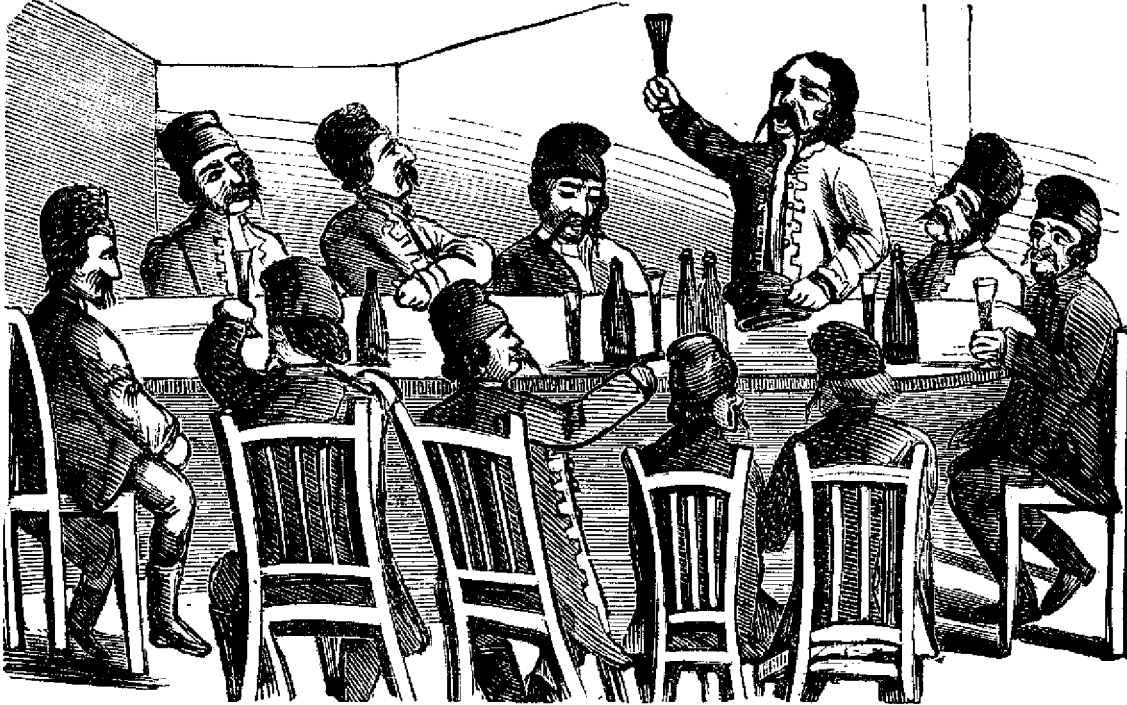
Déca inse vediu, câ foile unguresci vorbescu
despre neuitatulu nostru Ionu Buteanu intr'unu
modu de totu barbaru, de asta nu me miru, câ-ci
ast'a e manier'a foiloru unguresci.

Post'a Gurei Satului.

Dlul N. . . Am primitu cu placere. Salutare. Nu uitá
promisiunea!

Insufletirea noastră națională.

I.

Intre pocale.

II.

In adunarea comitatensă.

Proprietariu, redactoru respunditoriu si editoru: **Iosifu Vulcauu.**

Cu tipariulu lui Alexandru Kocsi in Pest'a. Piat'ă Pesciloru Nr. 9.